

Гасцеўня

Michael SOUL:

«Хачу паказаць, што ў Беларусі ўмеюць рабіць сучасную музыку!»

Ён вырас у Брэсце ў музычнай сям'і, атрымаў адпаведную адукацыю ў сталічным каледжы мастацтваў і рэгулярна выпрабуйваў удачу ў шматлікіх творчых конкурсах. Але першую гучную вядомасць Міхаілу прынеслі нават не яны, а ўкраінскае тэлешоу «Ліга смеху» — своеасаблівы працяг КВЗ, куды хлопец трапіў амаль выпадкова, праз студэнцкія знаёмствы, але ў складзе каманды «Чайка» стаў зоркай праекта. Потым быў поспех у вакальным шоу «Голас краіны», зноў жа ўкраінскім, а сёлета Міхаіл — дакладней Michael Soul, пад такім сцэнічным псеўданімам ён працуе апошнім часам, — упэўненым цёмным конікам ускочыў у фінал нацыянальнага адбору на «Еўрабачанне».

«Я вельмі ўдзячны сваёй маме, якая ніколі не забараняла мне паспрабаваць сілы ў тым ці іншым занятку. І таму я пераспрабаваў шмат захапленняў: займаўся журналістыкай, цыркавым майстэрствам, танцамі, тэатрам, плёў нейкія фенечкі, ды чаго толькі не рабіў! І цяпер думаю, што, напэўна, гэта самы правільны падыход: прыслухоўвацца да дзіцяці, пытацца, чаго яно хоча, кім сябе бачыць. Бо калі дзіця сапраўды марыць чаго-сьці дасягнуць, яно даб'ецца найлепшых вынікаў, чым з самымі прасунутымі педагогамі», — разважае 22-гадовы спявак.

У родным Брэсце Майкл Соул, які ўжо прызвычаіўся да артыстычнага жыцця на чамаданах, апошнім часам бывае рэдка, раз на паўгода-год. Але, гаворыць, калі запрасяць выступіць, то гатовы працаваць заўтра: «Там столькі цудоўных пляцовак — напрыклад, у Цэнтры маладзёжнай творчасці, дзе я доўгі час займаўся. Тым больш публіка ёсць, толькі маіх сваякоў і сяброў чалавек сто набярэцца!» Зрэшты, на найбліжэйшы час планы ў яго ўсё ж больш глабальныя.

— У падлеткавым узросце вы многа ўдзельнічалі ў рэспубліканскіх вакальных конкурсах, але потым вектар рэзка змяніўся. Чаму менавіта Украіна?

— Яшчэ ў дзяцінстве я двойчы атрымаў Гран-пры конкурсу «Юныя таленты Беларусі», удзельнічаў у беларускім адборы на дзіцячае «Еўрабачанне». Потым спрабаваў свае сілы ў расійскіх праектах — быў вопыт удзелу ў шоу «Хачу да Меладзэ», на кас тынгу ў расійскі «Голас». Але там мне адмаўлялі, хоць пазней, глядзячы на канкурсантаў, якія трапілі ў праект, яразумеў, што вакальна мацнейшы за іх... Так ці інакш, але з расійскім кірункам не складвалася, а вось Украіна заўжды мяне вабіла і цікавіла, бо ў гэтай краіне вельмі моцны шоу-бізнес і наогул тэлебачанне, медыя — напрыклад, калі я працаваў у Казахстане, там арыентуюцца менавіта на ўзровень украінскага «Голасу», настолькі якасна гэта зроблена і настолькі моцны фідбэк атрымліваюць яго ўдзельнікі. Мяне ва Украіне цяпер пазнаюць, бяруць аўтографы, хоць я нават не дайшоў да фіналу праекта. Разумеюць, там зусім іншае стаўленне да падобных талент-шоу — на ўзроўні і ар-

ганізатараў, і ўдзельнікаў, і глядачоў.

— Хутка завяршаецца нацыянальны адбор на «Еўрабачанне», і вы ў шчаслівым дзясятку фіналістаў. Сёлета глядачы не ўдзельнічаюць у выбары пераможцы адбору, так што пераканаць у сваёй «самасці» трэба будзе толькі журы. Чым зможаце ўраціць?

— Шмат каму здаецца, што калі без стразаў, пер'я і феерверкаў — то гэта не шоу. Але ў мяне нічога гэтага не будзе. Затое на экране з'явіцца прыгожая, чароўная карцінка, якая падкрэсліць дэталі, але не будзе замінаць успрымаць песню. Наогул, на мой погляд, любы дэкарацыі павінны дапамагаць пранікаць у атмасферу выступлення, а не перашкаджаць.

— Раней вы гаварылі ў інтэрв'ю, што «Еўрабачанне» — не самамэта, яг і так было шмат у жыцці. А на справе, атрымліваецца, уваходзіце ў гэту раку ўжо тройчы: спачатку ў складзе хлапачага дуэта «The EM» (2016), потым на бэк-вакале ў «Naviband» (2017) і вось цяпер сольна... Дык усё ж мэта ці дадатковы спосаб раскрыткі?

— Гурт — гэта быў, па шчырасці, такі чыста прадзюсарскі ход, і спачатку мы мусілі быць квартэтам з яшчэ дзвюма дзясцічатамі, але зладжаны ансамбль з нас не атрымаўся, і я маліўся, каб мы толькі не выйгралі і нікуды не паехалі — такая вялікая адказнасць для штучна створанага праекта, навошта гэта? Як дуэт мы таксама праіснавалі нядоўга, хоць з Ягорам Шаранковым дагэтуль захоўваем цудоўныя адносіны, але кожны з нас хоча развівацца сольна. Што да выступлення з «Naviband», то не сакрэт, што для любога «дапаможнага» артыста гэта перадусім добры спосаб заробку. Нават пра карысны вопыт у гэтым выпадку гаворыць не выпадае, бо на саму сцэну «Еўрабачання» мы не выйшлі — стаялі пад сцэнай, побач, але ў цені... І сёлета я не браў бы ўдзел у нацыянальным адборы, каб не напісаў песню, з якой не сорамна прадставіць краіну, з якой мне ёсць, што сказаць вялікай аўдыторыі. Бо, на жаль, у нас артысты пераважна пішуць больш ці менш стэрэатыпныя песні для таго, каб выйграць адбор, а не для таго, каб выйграць «Еўрабачанне», а многія крытыкі нават не ўслухоўваюцца ў тэкст, не разумеюць, каму і пра што артыст расказвае. Я ж у сваёй конкурснай песні нясу не толькі эмоцыі, экспрэсію, але і пэўную думку, хачу сказаць пра штосьці вельмі важнае, што ў Еўропе могуць зразумець. Калі «на пальцах», то я звяртаюся да слухачоў з заклікам капнуць крыху глыбей, вярнуць сваю чалавечнасць, бо ў цяперашні няпросты час многія сталі няўважлівыя адзін да аднаго, цыннічныя, бяздушныя... Чалавечнасць — тая базавая каштоўнасць, якая зараз у дэфіцыце і якую кожнаму з нас вельмі важна вярнуць.

— Мяркуюце, «Еўрабачанне» — тая пляцоўка, дзе гэты заклік не згубіцца паміж фрык-шоу і будзе пачуць?

— Насамрэч фрыкі проста больш заўважныя, іх усе бачаць у першую чаргу і таму атаясамліваюць конкурс з імі. Але ж выйграюць не яны! Перамагала Джамала з Украіны з глыбокай, поўнай сэнсу песняй, перамагаў Сальвадор Сабрал з Партугаліі, Марыя Шэрыфавіч з Сербіі, Ларын са Швецыі — мноства таленавітых музыкантаў! І леташняя пераможца Нета з Ізраіля — таксама не фрык, яна стварыла эпатажны вобраз, але ж спявала, і добра спявала, і запаміналася з першых нот. Штогод сярод больш чым сарака ўдзельнікаў ёсць сапраўдныя дзіяменты. І калі «Еўрабачанне», за якім я сачу з самага дзяцінства, на сёння з'яўляецца самым буйным у свеце неспартыўным шоу, на якім можна прадставіць сваю краіну і сваю музыку, то хіба трэба шукаць лепшую пляцоўку. Вось і я хачу прадэманстраваць Еўропе сваю музыку, паказаць, што ў Беларусі яе ўмеюць рабіць — якасную і сучасную.

— Жаданне пахвальнае. Але чаму артыст, які хоча прадставіць сваю краіну на міжнародным узроўні, зноў выбірае для гэтага не беларускую, а англійскую мову?

— Я магу пісаць неблагія беларускія песні, але ці трэба гэта? Ёсць два вельмі важныя моманты. Першы — што я часцей выступаю перад еўрапейскай публікай, для якой родная мова — англійская, а не беларуская. І другі — ці гучу я, як спявак, па-беларуску? Калі б я «гучаў» у шансоне, быў у ім бездакорны, то без ніякіх згрызот сумлення спяваў бы яго. Я з вялікім задавальненнем магу перарабіць на сучасны лад беларускія народныя песні, у каледжы з нашым педагогам Аленай Атрашкевіч было даволі многа такога вопыту. І пазней я сам спрабаваў пісаць па-беларуску, але, на мой погляд, атрымліваецца не тое — штучна, дысгарманічна.

— Рабіць штосьці дзеля кан'юнктуры — гэта будзе няшчыра ў дачыненні да слухачоў і да сябе самога. Ёсць «Naviband», якія гэтым жывуць, дыхаюць, — і тое, што яны робяць, выдатна і цалкам натуральна. Ёсць беларускамоўныя песні «J:Морс» — я чуў іх даўным даўно, яшчэ па «Першым музычным» тэлеканале, і захапляўся да глыбіні душы. Але ў мяне свой шлях, абазначаны ў тым ліку сцэнічным імем, няма жадання падабацца ўсім і гучаць з кожнага праца — мне толькі 22 гады, і пакуль на гэта ёсць час і сілы, я хачу знайсці свайго слухача, ствараць тое, за што мне не будзе сорамна ні цяпер, ні пасля.

Гутарыла Вікторыя ЦЕЛЯШУК. Фота Ганны ЗАНКАВІЧ і з архіва артыста.

Замор'е

Зладзеі кралі грошы... пыласосам

Банды зладзеяў з пыласосамі скралі ў Лондане манеты з паркавальных лічыльнікаў на дзясяткі тысяч фунтаў стэрлінгаў, паведамляе Daily Mail.

Удакладняецца, што спачатку бандыты прараблялі ў прыладах адтуліны пры дапамозе кувалды, дрыля або аўтамабіля. Затым прасоўвалі туды шланг пыласоса

і засмоктвалі ім наяўныя грошы, якія ляжалі ўнутры. Толькі ў раёнах Кенсінгтон і Чэлсі, якія займаюць 12 квадратных кіламетраў на захадзе Лондана, на працягу года такім спосабам яны скралі 120 тысяч фунтаў стэрлінгаў.

Савет гарадскога раёна не выключае, што для барацьбы са зладзеямі прыйдзеца адмовіцца ад наяўных пляцэжаў за паркоўку і цалкам перайсці на аплату пры дапамозе мабільнай праграмы. Гэта можа не спадабацца аўтамабілістам: па даных сацыялагічнага апытання, 70 % кіроўцаў пазбягаюць паркоўкі, якую можна аплаціць толькі пры дапамозе смартфона.

Пенсіянерка сплыла на крызе

Пажылая амерыканка сплыла ў мора на крызе падчас паездкі ў Ісландыю, паведамляе Daily Mail.

Інцыдэнт адбыўся, калі 77-гадовая жыхарка Тэхаса Стрэнг гуляла з сынам па пляжы каля лагуны Ёкюльсаўрлаўн. Яна заўважыла незвычайна кваліфікаванага ляду, які нагадваў трон, і села на яго, каб сфатаграфавалася. Набеглая хваля панесла жанчыну разам з «тронам» у адкрытае мора. На дапамогу прыйшоў прахожы, які аказаўся капітанам карабля. Ён дапамог вылавіць амерыканку з вады і вярнуць яе на сушу.

Адзначаецца, што ўнучка Стрэнг выклала серыю фатаграфій у «Твітэр». Здымкі набылі вялікую папулярнасць у сацыяльных сетках, карыстальнікі якіх прысвоілі пажылой амерыканцы званне «каралева айсберга». Сама жанчына заявіла, што засталася задаволеная вопытам. «Вы ведаеце, я заўсёды хачу быць каралевай. Я маю на ўвазе, гэта быў мой шанец», — заявіла яна.

Абрабавала былога хлопца дзеля вяселля з цяперашнім

Жыхарка Кітая абрабавала былога каханага, каб заглаціць за вяселле з цяперашнім маладым чалавекам, паведамляе партал World of buzz.

31-гадовая кітаянка па прозвішчы Чжоу з правінцыі Чжэцзян сказала былому хлопцу, што зноў хоча быць разам з ім. Усё яшчэ закаханы ў яе 43-гадовы паклоннік быў вельмі рады і адправіўся з ёй па крамах, прыхапіўшы з сабой 10 000 юаняў наяўнымі. Пасля наведвання гандлёвага цэнтры яны пайшлі ў парк, дзе Чжоу прапанавала мужчыну знайсці адасобленае месца і «заяцца чымсьці ўзрушальным».

Даверлівы паклоннік пагадзіўся, і Чжоу папрасіла яго распрануцца, а затым дазволіць прывязаць сябе да дрэва. Калі той выканаў просьбы дзяўчыны, яна забрала яго вяртанку, мабільны тэлефон, кашалёк і збегла. Мужчыну ўдалося вызваліцца толькі праз дзве гадзіны, ён апрануўся і пайшоў у паліцыю.

Праз некаторы час паліцэйскія арыштавалі Чжоу, але яна ўжо паспела патраціць усе грошы. На допыце тая прызналася, што яна і яе цяперашні хлопец страцілі працу і ў іх не было нават грошай для аплаты арэнды пакоя. Малады чалавек Чжоу паабяцаў ёй, што калі яна дастане грошы, то ён аажніцца з ёй. Дзяўчына вельмі ўзрадавалася і менавіта такім чынам вырашыла скрасці грошы «на вяселле».

Іван КУПАРВАС.